

10-10-92

श्री जैनधर्मप्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पुस्तक ८ भु.आधिन सुद १५ संवत् १९४८ अंक. ७भा.

शादूलविक्रीडित.

कृत्वार्हपदपूजनं यतिजनं नत्वा विदित्वागमं ।
दित्वा संगमधर्मकर्मठभियां पात्रेषु दत्वा धनं ॥
गत्वा पद्धतिमुत्तमक्रमजुषां जिच्चांतरारिव्रजं ।
स्मृत्वा पंचनमस्क्रियां कुरु करकोटस्थमिष्टं सुखं ॥१॥

प्रगटकर्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा.

लावनगरे.

अमदावादमां—“अंग्लो वर्नाकुलर प्री-टींग प्रेसभां”

नथुलार्ध रतनचंद भारद्वाजाये छापी प्रसिद्ध कथुं

शक १८१४.

सन १८९२

मूल वर्ष १ नो ३१) अगाध्थी पोरटोर ३०-३-० गन

छुट्ठ अंक अंकना ३०-२-०

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ ઉપદેશ (કવિતા)	૯૭
૨ સંબોધસત્તરી	૯૮
૩ માયા (મહીનાથજી ચરિત્ર)	૧૦૪
૪ જૈન કોનગ્રેસ ભરાવાની જરૂર	૧૦૭
૫ વર્તમાન સમાચાર	૧૧૧

ચોપાનીયું રખડતું મુકો આશાતના કરવી નહિ.

સર્વે જૈનબંધુઓએ અવશ્ય ખરીદ કરવા લાયક.

ચરિતાવળી.

અથવા.

જૈનકથા સંગ્રહ.

જેની અંદર સંસ્કૃત કથાત્મક ગ્રંથોમાંથી ચુંટી ચુંટીને રસિક અને બોધ દાયક પંદર કથાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. જેઓએ એ ચોપરી વાંચી છે તેઓએ તેની સારી પ્રશંસા કરી છે. કથાઓ રસીક હોવાથી વાંચતાં આનંદ થાય છે અને તે સાથે અંદર પ્રસંગે પ્રસંગે બોધ દાયક વિવેચનો આવવાથી બોધ પણ મળે છે. પૃષ્ઠ આશરે (૩૫૦) છે. પુસ્તકના અગે મહેનતના પ્રમાણમાં કિંમત ઘણી જુજ છે. સોનેરી અક્ષરના નામવાળીના રૂ ૧-૬-૦ અને સાદીના રૂ ૧-૪-૦ પૌરૂ ખર્ચ ૦-૨-૦ વધારે. જેઠાં તેણે અમારી પાસેથી મંગાની લેવી.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

દાહરો.

જિનમતરસ રસનાથકી, પાનકરો પ્રતિમાસ;
રસિકખનો રસમગ્ન થૈ, વાંચી જૈનપ્રકાશ.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ આશ્વિન શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૮ અંક ૭મો.

ઉપદેશ.

(મુણે દીક્ષી તખત ધરનાર એ રાહ.)

જો જો આરે જગતના ખ્યાલ, મુરખ શું તું મોહી રહ્યો.
ધારી પ્યારી પણ તારી નથી નાર. મુરખ શું તું મોહી રહ્યો.
અંધુ બેન પીતા પરીવાર, મુરખ
સહુ સ્વાસ્થીઓ સંસાર. મુરખ
માઈ માઈ કરે છે તું ગમાર. મુરખ
તેમાં તાઈ નથી તલભાર. મુરખ
મળ્યો મનુષ્ય જન્મ મુશ્કેલ, મુરખ
કેમ બેવે છે બેલીને ખાલી બેલ, મુરખ
છળ કપટ પ્રપંચ પડ્યા મેળ. મુરખ
ફદી શીતુરી તજી દે સહુ ફેલ. મુરખ
ઠાલી ઠોકરો ખાગે છે શઠ ઠઠ, મુરખ
તોય બહાલી લાગે બેલને વેઠ. મુરખ
મૂઠ મુકી દે મમત્વ માથાકુટ, મુરખ
વિકરાળ કાળ જાળમાંથી છુટ. મુરખ
એક જૈનધર્મ જગ સાર. મુરખ
સેવ ઝવેર પામીશ ભવપાર. મુરખ

૯૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સંબોધસત્તરી.

(અનુસંધાન પાને ૯૬ થી.)

કાંઈ એક આગને વિષે જે મુનિ ગુરુ અને શિષ્ય ચતુર્માસ રહ્યા હતા. એક દિવસ પારણાને અર્થે જે જણા ગોચરીએ ગયા, ત્યાં વર્ષાઋતુ ને લીધે ધણા જીવોની ઉત્પત્તિ થયે છે તે માર્ગમાં ગુરુના પગ નીચે એક સુક્ષ્મ ડોડકી આવી તે ચંપાઈને મરણ પામી. શિષ્યે કહ્યું કે મહારાજ તમારા પગ નીચે ડોડકી આવી ગઈ. તે સાંભળી ગુરુને રીસ ચડી અને તત્કાળ ક્રોધને પરવશ થઈ જઈ, વ્રતભંગના ભયને દૂર કરીને ખોલ્યા કે અરે એ ડોડકી તો પ્રથમથી મૃત્યુ પામેલી હતી. મેં કાંઈ મારી નથી. એલાએ બહુ રીતે સમજાવ્યા પરંતુ ગુરુએ માન્યું નહીં. એણે વિચાર્યું કે અસારે ના પાડે છે પરંતુ પ્રતિક્રમણ કરતાં આલોપણા લેશે. સાયંકાળ થયો અને પ્રતિક્રમણ કરવા બેઠા એટલે ગુરુએ સર્વ પ્રકારની બીજી આળોપણ લીધી પરંતુ ડોડકી સંજીવી પાપ આળોપું નહીં એટલે વળી એલાએ સંભારી આપ્યું કે મહારાજ ! ડોડકી સંજીવી પાપ આળોપો. આ વચન સાંભળતાંજ ગુરુને અત્યંત રીસ ચડી અને હાથમાં આધાની ડાંડી લઈને શિષ્યને મારવા દોડ્યા. રાત્રિ અંધારી હતી એટલે શિષ્ય તો પોતાને સ્થા નકેથી ખસી ગયો. પરંતુ ગુરુ એની પાછળ દોડતાં વચ્ચેમાં એક સ્થંભ હતો તેની સાથે જોરથી અથડાયા એટલે મસ્તક પુટયું અને ત્યાંથી કાળ કરી જ્યોતીષીમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયા. માત્ર એક સદ્જની બાળ્યતમાં ક્રોધ કરવા થકી ચારિત્રના મહા મોટા ફળને હારી જઈને અગ્નિકંઠ કરનારા પણુ બ્યાં ઉત્પન્ન થાય છે ત્યાં ઉત્પન્ન થયા. ક્રોધના ફળ આવાં માંડાં છે.

હજી ક્રોધના ફળની કાંઈ સમાપ્તિ થઈ નહોતી એટલે જ્યોતીષીમાંથી આવીને અંડકૌશી નામે તાપસ થયો. તેને પાંચશે' શિષ્ય થયા પરંતુ પો તે ધણોજ ક્રોધી હતો. એટલે એક દિવસ કાંઈ રાજપુત્રને પોતાની વાડીમાંથી પુલ લેતાં દેખીને ક્રોધે ધગધમ્યો થકા તેને મારવા નિમિત્તે હાથમાં ફરસી લઈને દોડ્યો. માર્ગમાં અંધકુપ આવ્યો તેની ક્રોધાંધપણથી ખમર ન રહી એટલે તેમાં પડીને પોતાનીજ ફરસીવડે મરણ પામ્યો. ત્યાંથી હજી ક્રોધનો ઉદય બાકી રહેવાથી તેજ આશ્રમમાં અંડકૌશિયા નામે દર્શિવિષ સર્પ થયો.

દર્શિવિષ સર્પોના નેત્રમાં ઝેર અત્યંત હોય છે એટલે સૂર્ય સન્મુખ જોઈને જેના સામી દષ્ટિ નાણે તે બળીને બસ થઈ જાય એ પ્રમાણે ધ-

સંબોધસત્તરી.

૯૯

ણા તાપસોને બાળ્યા, બાકીના નાશી ગયા. લોકોને પણ ખબર પડવાથી એ માર્ગ છોડી દઇ બીજે રસ્તે ચાલવા લાગ્યા. શ્રીવીરભગવંત દિક્ષા અરુણ કર્યા પછી બીજે વર્ષે એ તરફ આવ્યા. લોકોએ બહુ પ્રકારે નિવાર્યા છતાં પણ તેને ઉપદેશ આપવાના હેતુથી ભગવંત એ સર્પવાળે માર્ગેજ ચાલ્યા અને તેના બીલની ઉપરજ કાઢસગ્ગ ધ્યાને રહ્યા. ચંડકોશીયે આવીને ઘણી તીવ્ર દૃષ્ટિએ નાખી પણ ભગવંતને તેની કાંઈ અસર થયેલી જણાણી નહીં એટલે અત્યંત ક્રોધ કરીને ભગવંતના ચરણની ઉપર જોરથી ડાંગ દીધો. ભગવંતના પગમાંથી દુધ સરખું ઉજ્જવળ રૂધીર નીકળ્યું એટલે સર્પ વિચારવા લાગ્યો કે હું બીજને તો દૃષ્ટિ માલથી ભરમ કરી દઉં છું અને આમને મારી દૃષ્ટિની અસર તો ન થઈ પણ મારા ડાંસથી પણ આવું ઉજ્જવળ રૂધીર નીકળ્યું મારે આ કોઈ મહંત પુરૂષ છે. અમમ ચિંતવે છે એટલામાં ભગવંત બોલ્યા કે “અરે! ચંડકોશીયા! છુઝ છુઝ! તું નથો જાણતો કે ક્રોધના ફળ કેવા દુઃસહ છે.” આ પ્રમાણે સાંભળતાંજ તેને જાતિસ્મરણ માન થયું. અને પાછલા બચ દીધા. ક્રોધના ઉદયથી ચારિત્રારાપનના મહાત્મ ફળને હારી જઈને તિર્યચ ગતિની પ્રાપ્તિ થયાનું જાણતાં હૃદયમાં બહુજ પશ્ચાતાપ થયો અને વારંવાર પોતાની આત્માનિંદા કરવા લાગ્યો. પછી ભગવંતને ત્રણ પ્રદક્ષિણા દઈ વિનંતિ કરી બોલ્યો કે હે “કરુણાસાગર! આપે મારો દુર્ગતિરૂપ રૂપ થકી ઉદ્ધાર કર્યો.” આ પ્રમાણે કહીને પોતાનું આયુષ્ય સ્વરૂપ હોવાથી પન્નર દિવસનું અણુસણુ કરી અન્ય પ્રાણીઓને પોતાની દૃષ્ટિવડે હાની ન થયાનું ચિંતવી પોતાનું મોઢું બિલમાં અને શસ્ત્ર જહાર રાખી રહ્યો અને શ્રીવીરપરમહાત્માનું સ્મરણ કરવા લાગ્યો.

હવે તે માર્ગે ચાલવાનો બચ દૂર થયો જાણીને લોકો તે માર્ગે જવા આવવા લાગ્યા. માર્ગે ચાલતી આહરણીઓએ નાગરાજને સંતુષ્ટ થયેલ જાણીને તેની દુધ, દહીં, ઘૂત અને શર્કરાદિવડે પૂજા કરી. તે વસ્તુઓની ગંધ વડે ત્યાં ફીડીઓ ઉમરાણી અને નાગરાજના શરોરને ચાળણી પ્રાપ્ત કરી નાખ્યું પરંતુ ક્રોધના વિપાક પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટિગત થયેલા હોવાથી તેમજ ભગવંતના માત્ર એકજ વચનથી બોધ પામેલા ચંડકોશીયાએ લેશ માત્ર ક્રોધ ન કર્યો અને સમ્યગ પ્રકારે એ અસહ્ય પીડાને સહન કરી શુભ ધ્યાને કાળ કરી, તિર્યચગતિને નષ્ટ કરીને આઠમે દેવલોકે દેવપણે ઉત્પન્ન થયો.

આ પ્રમાણે ક્રોધના ઉદયથી એનું પ્રથમનું નિરતિચાર ચારિત્ર તે હારી ગયો એટલા માટેજ પ્રથમની ગાથામાં કહ્યું છે કે દરોકણા કોડપૂર્વ

૧૦૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પર્યંત ચારિત્રતું આરાધન કર્યું હોય તે પણ પ્રાણી એ ઘડીના કોષમાં હારી ન્ય છે. આ વાત ઉપરના દૃષ્ટાંતવડે સિદ્ધ થાય છે.

હવે આ ગાથામાં પ્રથમ કહ્યું છે કે કોષ પ્રીતિનો નાશ કરે છે એ વાતનો સ્થાને સ્થાને દૃષ્ટિગત થાય છે. પછી કહ્યું છે કે માન વિનયનો નાશ કરે છે આ વાત પણ સિદ્ધ છે. એ સંબંધમાં મુખ્ય શ્રીમન્ ઋષભદેવ ભગવંતના પુત્ર બાહુબળતું દૃષ્ટાંત માત્ર સંક્ષેપમાં લખીએ છીએ.

ભગવંત ઋષભદેવજીએ દિક્ષા અંગીકાર કર્યાં અવલ પોતાના ૧૦૦ પુત્રોને રાજ્ય વહેંચી આપ્યું. તેમાં ભરત ચક્રવર્તી મુખ્ય હોવાથી તેને અયોધ્યાતું મોટું રાજ્ય આપ્યું. લારપછી ભગવંત કેવળજ્ઞાન પામ્યા અને ભરત ને ચક્રરત્ન પ્રગટ થયું. પ્રથમ ભગવંતનો જ્ઞાનોત્સવ કરીને પછી ચક્રરત્નનોઆષાઠ્ઠીક મહોત્સવ કર્યો ચક્ર આગળ આવ્યું એટલે સાઠ હજાર વર્ષ પર્યંત છ ખંડ પૃથ્વી સાધી પાછા ઘેર આવ્યા. પરંતુ છ ખંડમાં કોઈ પણ સ્થાનકે ચક્રવર્તીની આરા મનાવી બાકીમાં રહેલ હોવાથી ચક્રરત્ન આયુક્ષશાળામાં ન પેઠું. મંત્રીએ જણાવ્યું કે હજુ આપના ૯૯ બાઈઓએ આપની આરા માન્ય કરી નથી તેથી ચક્રરત્ન આયુક્ષશાળામાં પેસતું નથી. ચક્રીએ તરતજ બાહુબળ શિવાય ૯૮ બાઈ-યોને હૂત મોકલીને પોતાની આરા પ્રમાણ કરવાનું કહેવરાવ્યું. ભગવંત ની-રાગી થયેલ છતાં કોઈક યુગળીક ભાવ હોવાથી ૯૮ બાઈઓ ભગવંતની પા-સે ભરતની ફરીયાદ કરવા ગયા અને કહ્યું કે “અમને રાજ્ય તો આપે આપ્યું છે માટે અમે ભરતની આરા માનવાના નથી. ભરત અમને આરા માન-વાનું કહેવરાવે છે માટે અમારે શું કરવું?” ભગવંતે અનેક પ્રકારની યુક્તિવડે સંસારની અસારતાનો ઉપદેશ કર્યો એટલે ચરમ શરિરી હોવાથી તત્કાળ ૯૮ એ બંધુઓ પ્રતિજ્ઞા પામ્યા અને રાજ્ય ઋદ્ધિ તજી દઈને ભગવંતની સમીપે ચારિત્ર અંગિકાર કર્યું. પાછળ તેના પુત્રોએ ભરતચ-ક્રીની આરા માન્ય કરી.

હવે એક માત્ર બાહુબળને આરા માનવાનું બાકીમાં રહ્યું તેની પા-સે પણ ભરતશ્વરે હૂતને મોકલ્યો. પરંતુ એ બહીષ્કેશની તો વસ્તી પણ એવી ઉત્કટ શૌર્યતાવાળી છે કે ભરતતું નામ સરખું પણ જાણતી નથી અને તેને કોઈ ગણતરીમાં પણ લેખવતી નથી. જ્યારે હૂતે બાહુબળને ભ-રતની આરા જણાવી ત્યારે તેને પ્રથમ ૯૮ બાઈઓના રાજ્ય છંડાવ્યાની હકીકત જાણેલ હોવાથી બહુજ ક્રોધ ચડ્યો અને ભરતનો તેમજ હૂતનો તિરસ્કાર

સંબોધસત્તરી.

૧૦૧

કરીને કહ્યું કે ૯૯ બાઈગોના રાજ્ય લઈને તેમજ છખંડ પૃથ્વી સાધીને હજુ પણ તે સંતુષ્ટ થયો નહીં એટલે તેણે મારી પાસે આગ્રા મનાવવા મોકલ્યો છે પરંતુ મેં તો માલ બાઈજનણીને તેની લોભ દૃષ્ટિ તરફ ઉપેક્ષાવડેજ જોયું છે. નહીં તો તેની શક્તિ હું ક્યાં નથી જાણતો! બાહ્યાવસ્થામાં તેને દડાની પેરે આકાશમાં ઉછાળતો તે વાત શું ભરત બૂલી ગયો છે ! માટે તું જા અને તેને ખુશીથી યુદ્ધ કરવા આવવાનું કહે !

આવા તિરસ્કાર યુક્ત વચનો દૂને સારી પેઠે મશાલો બમરાવીને ભરતચક્રીને કહ્યા એટલે તેણે એકદમ રણબંભા વજડાવી, ચક્ર એ દિશા તરફ ચાલ્યું અને પાછળ બેસુમાર સૈન્ય સાથે ભરત પણ ચાલ્યો. જુઓ બધુઓનો સ્નેહ ! માલ રાજ્યના લોભને અર્થે ભગવંતના પુત્ર છતાં બધું સ્નેહાદિબંધી વાતને લુપ્તી જઈને યુદ્ધ કરવા તૈયાર થઈ ગયા !

બંને સૈન્યો એકઠા મળ્યા એટલે બાહુબળના સૈન્યનું પરાક્રમ માલ વાક્ય રચનાથી પણ અત્યંત જાણીને ભરતચક્રીનું લશ્કર નિઃસંવ થઈ ગયું. ભારતેશ્વરે પોતાના પરાક્રમની પરીક્ષા બતાવી ને સૈન્યને દબ કર્યું. પછી યુદ્ધ ચાલતાં અનેક પ્રાણીયોનો નાશ જોઈને ઇંદ્રે આવી બંને બાઈઓને સમજાવ્યા અને સૈન્યને લડતાં અટકાવીને પાંચ પ્રકારના યુદ્ધનું સ્થાપન કર્યું. તેમાંના ચાર યુદ્ધમાં તો ભરતચક્રી હાર્યો. પાંચમા મુદ્ધિયુદ્ધમાં પણ પ્રાંતે બાહુબળની એક મુદ્ધિવડે ભરત કંઠ પર્યંત ભૂમિમાં પેસી ગયા. પછી બીજી મુદ્ધિ ઉપાડીને મારતાં બાહુબળને વિચાર થયો કે અહો ! આ મુદ્ધિવડે અવશ્ય ભરતના પ્રાણ જશે અને છખંડ રંડાશે. વળી લોકામાં પણ ભગવંતના પુત્રોએ લોભને વશ થઈને એક બાઈએ બીજા બાઈનો પ્રાણ વધ કર્યો એવો મહાન્ અપવાદ ચાલશે. માટે ધિક્કાર છે આ રાજ્યને ! કે જેને અર્થે મારે બધુવધનો પ્રસંગ આવ્યો માટે હવે આ રાજ્યવડે સર્વું ! ભરતજ છ ખંડ ઋદ્ધિને ભોગવો. પરંતુ હવે મારી આ મુદ્ધિ ઉપાડેલી હું વૃથા કેમ જવા દઈ. ઉત્તમ પુરૂષનું આદરેલ કાર્ય ફળવાનું જ હોય છે એમ વિચારી સંપૂર્ણ વૈરાગ્ય વડે તેજ મુદ્ધિથી પોતાના મસ્તકપરના કેશનું લુંચન કર્યું અને ચારિત્રને અંગીકાર કરી તેજ સ્થાનકે સ્થિત થયા.

પ્રથમ ભગવંતના ચરણકમળને વંદન કરવા માટે જવાની આવશ્યકતા લાગી પરંતુ તે સાથેજ મનમાં વિચાર આવ્યો કે “ મારાથી નાના મારા ૯૯ બધુઓ કેવળજ્ઞાન પામેલા છે અને હું તો હજારો છંદ્રો તથા

૧૦૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જવાથી મારે મારા નાના ભાઈઓને વાંદવા પડશે. માટે હું કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન કરીનેજ ભગવંતની સમિપે જાઉં જેથી મારે લઘુ બંધવોને વંદન કરવું ન પડે.” આવા વિચારથી અભિમાનને વશ થઈને તેજ સ્થાનકે કેવળજ્ઞાન નિષ્પાદન કરતા માટે કાઠિસગધ્યાને રહ્યા.

સંસારાવસ્થા છોડ્યા પછી તો લઘુ વૃદ્ધપણું ચારિત્રગુણ કે જ્ઞાનગુણની ઉપરજ આધાર રાખે છે એમ જાણતાં છતાં અને અનેક પ્રકારના રાજ્ય સુખને તજી દીધા છતાં પણ માનદશા છોડાણી નહીં અને તેથી શુભ અધ્યવસાયવડે તરત ઉપજી શકે તેવું કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થતું ચાટક્યું. આતુકમે એક વર્ષ પુરું થયા આવ્યું. ભરત ચક્રવર્તિનો તરતજ બાહુબળ સુનિરાજને પગે લાગી વારંવાર પોતાનો અપરાધ ખમાવી બહુ પ્રીતિવડે તેમના પુત્ર સોમયસાને રાજ્યપર સ્થાપન કરી ને અયોધ્યામાં આવ્યા. ચક્ર આયુધશાળામાં પેઠું.

ગાહી એક વર્ષમાં તો બાહુબળરાજર્ણિને શરિરે અનેક પ્રકારની વેલડીઓ વીંટાઈ ગઈ. દાઢી મુછનાવાળા બેસુમાર વૃદ્ધિ પામ્યા. પક્ષીઓએ માળા નાખ્યા. ખીજા પણ કૈક જીવ જંતુઓનું વાસ ગૃહ થઇ પડ્યું. શરિર ઉપર તદન મગત્વભાવ ન હોવાથી આ બાળતને કિંચિત્ માત્ર પણ ગણનામાં ન લેતાં માત્ર ભગવંતના ધ્યાનમાં લીન થઇ ગયા તે જાણે કાંઈ પર્યંતનું નાનું સરખું શિખર પૃથક્ પડેલું હોય નહીં તેવા દેખાવા લાગ્યા.

લોકલોકના ત્રણ કાળના સમય આવને કેવળ જ્ઞાનવડે એક સમયમાં જાણનાર શ્રી ઋષભ દેવે આવસર જાણીને બ્રાહ્મી અને સુંદરી નામની પોતાની પુત્રી સાધ્વીઓને બાહુબળને બોલાવવા મોકલી. તેમણે બાહુબળ રાજર્ણિ સમિપે જઈને કહ્યું કે “હે વીર! ગન્ધરાજથી ઊતરો” આવા પરિચિત વચનો કહ્યુંદ્વારા દાખલ થયા કે પોતાની બહેનોનો એ સ્વર છે એમ જાણખ્યો. અને તે વાક્યના અર્થને વિચારવા લાગ્યા. “બહેનો મને હસ્તી થકી ઊતરવાનું કહે છે પરંતુ હુતો બૂગિ ઉપર છું. હસ્તી ઉપર ચડેલ નથી માટે એ બોલતાં બૂલે છે. પણ નાનાં! એમ હોય નહીં! એ-તો સતિ છે અને સાધ્વી છે તે તો કદાપિ પણ મૃપા વચન ન બોલે! માટે તેમાં કાંઈ અપેક્ષા હોવી જોઈએ. હાહા હું બૂલ્યો! એ ખરી વાત કહે છે કારણ કે હું માનરૂપી હસ્તી ઉપર ચડેલો છું. મારા મનમાં મારા લઘુ બંધવો ગુણે કરીને વિશેષ હોવા છતાં વંદન કરવા જવામાં હલકાઈ

સંબોધસત્તરી.

૧૦૩

જણાણી અને તે અભિમાન વડે હું ગયો નહીં માટે તેમનું કહેવું ખરે-ખરું છે. હું દસ્તી ઉપર આરદ થયેલોજ છું. તો હવે મારે મારી બૂઝ સમજવી જોઈએ અને શિષ્યપણે મારા લઘુ અંધવો જ્યાં છે ત્યાં તેમને તે-મજ પિતાજીને વંદન કરવા જવું જોઈએ. એમને વંદન કરવા જતાં તો મારી વગઈ છે. હલકાઈ નથી. કેમકે લઘુ અંધવો વિશેષ લાભ મેળવે એ-માં મોટા ભાઈને પણ યશ છે.” આમ વિચારી સર્વથા માનનો ત્યાગ કરી, ચારે કપાયોને દૂર કરી રાગ દ્રેવની પરણતીને તથા દઈને જેવું આ-ગળ પગલું ભર્યું કે તત્કાળ માત્ર માનના કારણથીજ અંદર પ્રવેશ ન કરતાં ફરતા ફેરા મારતું કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું, દેવતાઓએ જ્ઞાનનો મહો-ત્સવ કર્યો. ભગવંતની સમિપે આવ્યા. અને ધણી વર્ષ પર્થત વિહાર કરી અનેક ભવ્ય જીવોને પ્રતિબોધી પ્રાંતે શ્રી ઋષભ ભગવંતની સાથેજ શ્રી અ-ષ્ટાપદ પર્વત ઉપર આણસણ કરી એક સમયે સિદ્ધિ પદને વર્ષો. લોકના અગ્રમાગ નિવાસી થયા.

આ પ્રમાણે માત્ર સહજના માનથી પણ ગાહુગળ જેવા રાજર્ષિને એક વર્ષ પર્થત કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન ન થયું અને માને કેવળજ્ઞાની લઘુ અંધવોતો કરવા યોગ્ય જે વંદનાદિ વિનય તેનો નાશ કર્યો. માટે માન પ્રત્યક્ષ રીતે વિનયનો નાશ કરનાર છે.

હવે ત્રીજી ગાયા મિત્રાઈનો નાશ કરે છે એ સંબંધમાં શ્રીમત મ-હીનાથનું ચરિત્ર “મથા” એ મથાળા નીચે લખાય છે તેમાં પ્રગટજ છે કે પૂર્વે ભવે જીએ મિત્રો સાથે અલંત મિત્રાઈ છતાં ગાયાવડે તેઓને ઠગ્યા અને વિશેષ તપ કર્યો. આ ઉપરથી વધારે શિક્ષા તોએ પણ અહણ કરવાની છે કે ગાયા મિત્રાઈનો નાશ કરે છે એટલુંજ નહીં પણ શ્રી મહી-નાથજીની જેમ સ્ત્રી વેદ અંધાવે છે અને તેથી પણ વિશેષ પ્રકારની ગાયા વડે તિર્યચ ગતિની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે સર્વથા ગાયાનો સંગ તથા દેવો તે-માં પણ ધર્મ કાર્યમાં તો કદાપિ ગાયા કપટ ન કરયું. એમાં કપટ કરવા-થી મહા આકરા કમોનો અંધ થાય છે.

છેવટે ગાયાના ચોથા પદમાં કહે છે કે લોભ સર્વ વિનાશક છે એ ઉપર સંભૂમ ચક્રવર્તિનું દૃષ્ટાંત છે તે નીચે પ્રમાણે— અપૂર્ણ.

૧૦૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માયા.

શ્રી મક્ષીનાથજી ચરિત્ર.

સાંધણ પાને ૮૮ થી.

ઉત્તમ જનોની પ્રકૃતિ સ્વભાવથીજ ઉત્તમ હોય છે. પોતાના સમાગ-
મમાં આવનાર સર્વ ગુણો-પ્રાણિઓને તે સદ્ગોષ્ઠ આપી તેઓના આ-
ત્માને ઉચ્ચગતિ ગામી કરે છે. મિત્રો ઉપરજ કૃપા રાખે છે એમ નહિ
પણ શત્રુ મિત્ર સર્વ ઉપર સમાન ભાવ રાખી સર્વનું હિત ચઢાય છે. સા-
મે માણસ પોતાનું તુકશાન કયાં કરે છે તોપણ તેનું બહું ચઢાવું એવા
ઉચ્ચ વિચારને માટે ઉત્તમ જનોની જેટલી પ્રશંસા કરીએ તે થોડા છે.
પ્રશંસાતો શું પણ ખરેખરી રીતે જેતાં એવો સ્વભાવ એજ ભવસમુદયી
તત્કાળ તારવાને સાધન બૂત થાય છે. મક્ષીકુમારીએ પણ જ્યારે અવધિ-
યાન વડે પોતાના પૂર્વભવના છ મિત્રોને જુદે જુદે સ્થળે જન્મેલા જાણ્યા
અને તેઓ પૂર્વભવની પ્રીતિને લીધે પોતાની માગણી થોડા વખતમાં કરશે
એમ જાણ્યું કે તરત તેઓ સંસારની વૃદ્ધિ કરનારા વિચારથી પાછા ફરે
અને વૈરાગ્ય પામી પોતાનો જન્મ સફળ કરે એવો ઉપાય પ્રથમથી કરવા
માંડ્યો. સેવકજનોને યોલાવીને આગા કરી કે-આપણી અશોક વાડીમાં
મનોહર, રમણીક, અનેક સ્થંભોએ યુક્ત અને તત્કાળ મોહને ઉત્પન્ન કરે
એવું એક મોહન ગૃહ બનાવો. તે મોહન ગૃહના મધ્ય ભાગની ફરતા અ-
સંત શૌભનિક છ વાસગૃહ બનાવો અને એના મધ્ય ભાગમાં છ બાળુએ
કાષ્ઠાદિકની કારેલી જાળીઓથી છ હાંશવાળું અને છએ વાસગૃહમાંથી જેની
અંદર જેઠ શકાય એવું એક જાળગૃહ બનાવો. એ જાળગૃહમાં બરાબર
મધ્ય સ્થળે મણિરત્નોની એક મનોહર પીઠિકા રચાવો. એ પ્રમાણે સત્તર
તૈયાર કરી મને ખબર આપો.

સેવકજનોએ એ પ્રમાણે રચના કરી ખબર આપ્યા એટલે મક્ષીકુ-
મારીએ પોતાની જેવડા કદની, પોતાની જેવા વર્ણની, પોતાની જેવી ત્વચા
ફેખાય એવો ભાસ કરાવનારી, રૂપ, લાવણ્ય અને યૌવન ગુણે પોતાનું સ્વ-
રૂપ દર્શાવતી એક સુવર્ણની પુતળી બનાવી અને તેને મણિપીઠિકા ઉપર
સ્થાપન કરી. એ પુતળીનો મધ્ય ભાગ સઘળો પોતો રાખ્યો હતો. તેના
મસ્તક ઉપર એક છીંદ્ર રાખી તેને માટે એક નીલકમળનું યુગ્મોન્નિત ઢાં-
કણું કર્યું. પછી દરરોજ યોગ્ય અવસરે ચાર પ્રકારના સ્વાદિષ્ટ આહાર ક-
રનારી તે રાજબાળાએ જોજનમાંથી એક એક કવળ તે પુતળીના મસ્તક-

માયા.

૧૦૫

નું દાકણું ઊઘાડી તેમાં નાખવા માંડયો. નિરંતર આદારના કાળીઆ નાખવાથી મૃતકસર્પના, મૃતકગાયના અને મૃતકમનુષ્યના કંથેવરની દુર્ગંધ ફેરતા પણ અત્યંત અનિષ્ટ દુર્ગંધ તેમાં ઉત્પન્ન થયો.

અનેક તીર્થંકરોનો એવો સિદ્ધાંત છે કે જે કાર્યમાં અદ્ય પાપ અને બહુ નિર્જરા અથવા લાભ હોય તે કાર્ય પુરીથી કરવું. સિદ્ધાંતમાં—આગમમાં ગણપરોએ એ ભાવ ઉઘાડી રીતે અને ગર્ભિક રીતે ધણે સ્થળે દર્શાવ્યો છે તો પણ એ વચનને નહિ માનનારા, જિનેશ્વરની પૂજા વિગેરે કાર્યમાં સ્નાન કરવું પુષ્પને આડકવું અને ખીજ એવી સહજ પાપવાળી ક્રિયા કરવી તેને લાભ ઉપર ધ્યાન ન આપતા પાપમય ગણી પોતાનો દુરાગ્રહ પકડી રાખનારા અને એમ કરવાથી આપણે ભગવંતના વચનનું ઉત્પાપન કરીએ છીએ એવો વિચાર નહિ કરનારા અથવા વિચાર આવ્યા છતાં દુભાગ્યના ચોગથી તેને ગુપ્ત રાખનારા અમારા દુઢીઆ બધુએએ અને તેની જેવાજ ખીજા વિચારવાળાઓએ આ ઉપરથી વિચારી જોવું કે મહ્મીકુમારીએ આ કામ કર્યું એ કેવું કામ ? એ પોતે તીર્થંકર, સર્વથી અધિક અને ત્રણ રાત્રે સહિત હતા તોપણ કાર્યના ક્ષણમાં અત્યંત લાભ જાણી એમણે જે દુર્ગંધમાં અનેક જીવ ઉત્પન્ન થઈ વિનાશ પામે એવો દુર્ગંધ પ્રાપ્ત થાય તેમ થવા દીધું ! એ ઉપરથી વિચારો, શુદ્ધ બુદ્ધિથી અવલોકન કરો અને દુરાગ્રહ તજી ખરા વિચાર ઉપર આવો તો આવી શકાય એવું આ દ્રષ્ટાંત છે.

જે સમયે મહ્મીકુમારીએ મોહન ગૃહની ઉપર પ્રમાણે રચના કરાવી તેજ સમયે પૂર્વ બવના છ મિત્રો જેઓ જુદે જુદે સ્થળે રાજકુળમાં અવતર્યા હતા અને પોતે રાજા પણ થયા હતા તેઓને જુદા જુદા પ્રકારના કારણથી મહ્મી કુમારી ઉપર મોહ થયો અને તેમના દૂતો માગણી કરવાને માટે ત્યાં આવ્યા. મોહ—રાગ ઊત્પન્ન થવાના કારણો નીચે પ્રમાણે બન્યા હતા—

પ્રથમ મિત્રનો જીવ કોશલ દેશની અયોધ્યા નાગની નગરીમાં પ્રતિજ્યુદ્ધ નામનો રાજા થયો. તેને પદ્માવતી નામે રાણી હતી અને સુયુદ્ધિ નામે પ્રધાન હતો, એ નગરની ઈશાનકૂણે એક મોટો નાગદેવનો પ્રાસાદ હતો. તેમાં નાગદેવની સર્પાકાર મૂર્તિ હતી. એ દેવ લોકોની સાંસારીક સર્વ વાંછના પૂર્ણ કરે છે એવી લોકોમાં ખ્યાતિ આલવાથી તે સત્યદેવ ગણાતો. એક વખત તે નાગદેવના વાર્ષિક જીસવનો દિવસ આવ્યો તે સમયે પદ્માવતી દેવીએ રાજા પાસે જઈ બે હસ્ત જોડી વિરૂપાના કરી કે—‘સ્વા-

૧૦૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મિન! આવતી કાલે નાગદેવનો વાર્ષિક ઊત્સવ છે માટે આપ આગા આપો તો હું ત્યાં જઈ ભવ્ય પ્રકારે ઊત્સવ કરવાની ઈચ્છા રાખું છું. આપ પણ મહારા એ ઊત્સવમાં પધારો તો હું અત્યંત આનંદ પામીશ.’ રાજાએ આગા આપી-પોતે પણ ત્યાં પધારવાની મરજી જણાવી એટલે રાણી હર્ષ પામતી સ્વસ્થાનકે ગઈ. પછી રાજાએ સેવકોને આગા કરી કે-‘તમે માળી લોકોને જાણવે કહી આવો કે આવતી કાલે પદ્માવતી રાણી મહોટા ઊત્સવથી નાગદેવની પૂજા કરનાર છે માટે તમે પ્રાતઃકાળે જળ સ્થળથી ઊત્પન્ન થયેલા પાંચ વર્ણુના પુષ્પોની માળાઓ તૈયાર કરીને નાગદેવના પ્રાસાદમાં પહોંચાડજો; તે સાથે અનેક પ્રકારના સુગંધમય પુષ્પોના સમુદ્ધ થી કરેલી માળાઓવડે ગુંથેલો એક મોટો ટુકનો દડો બનાવીને લાવજો. માળાકારોને એ પ્રમાણે કહી તમે નાગદેવના મંદીર પાસે એક સુશોભિત પુષ્પ મંડપની રચના કરો. એ મંડપના મધ્ય ભાગમાં અંદ્રુવાને વિષે, માળાકારો સુગંધમય પુષ્પનો દડો બનાવી લાવે તે બાંધીને ગારી અને દેવીની આવવાની રાહ જોતા તમે બેસજો.”

સેવક જોતાએ તરતજ આગાતું અનુકરણ કર્યું. માળીઓ ઊત્તમ જાતના પાંચ વર્ણુના પુષ્પથી અંદર હસતી, અશ્વ, વૃષભ, મનુષ્ય, મકર, સર્પ, પક્ષી દેવતા, હંસ, કાચલ અને શરભ વિગેરે અનેક પ્રકારના આકારો પાડી એક અનુપમેય દડો બનાવી પ્રાતઃકાળે ત્યાં લાવ્યા. સેવકોએ મંડપની રચના કરી હતી તેમાં રાજાની આગા પ્રમાણે મધ્ય ભાગે એ અનોખમ પુષ્પ દડો બાંધ્યો, જેમાંથી ચોતરફ સુગંધ વિસ્તાર પામ્યો.

રાણીએ પણ અગાજીથી પોતાના સેવકોને આગા કરી રાણી હતી તે પ્રમાણે તેઓએ પ્રાતઃકાળે નગરના સર્વ રસ્તાઓ સાફ કરી જળનો છંટકાવ કર્યો અને આખા નગરને સારી રીતે શણગાર્યું. રાણીએ પોતાને જોડવાનો ઊત્તમ રથ મંગાવ્યો. સ્નાન કરી ઊંચા પ્રકારના વસ્ત્રાલંકાર ધારણ કરી તે ધર્મયાનમાં બેસી અનેક દાસ દાસીના પરિવારે યુક્ત તે સાકેતપુર (અયોધ્યા)ના મુખ્ય માર્ગે થઈ નગર ખંદાર જ્યાં પુષ્કરણી છે ત્યાં આવી. પુષ્કરણીમાં પુનઃ સ્નાન કરી બીની સાડી સહીત પૂજન કરવાને યોગ્ય કમળ પુષ્પો ગ્રહણ કરી નાગદેવના પ્રાસાદમાં ગઈ. ત્યાં તે પુષ્પથી ત્રણ દાસીઓએ તૈયાર કરી રાખેલી બીજી પૂજન સામગ્રીથી નાગદેવની પૂજા કરી પતિને આવવાની રાહ જોતી બેઠી.

રાજા પણ પ્રાતઃસમયે ઊઠી સ્નાન મજ્જનાદિ કરી, ઊત્તમ પ્રકાર

જૈન (કોન્ગ્રેસ) ભરવાની જરૂર.

૧૦૭

રના વસ્ત્ર ધારણ કરી હસ્તિ ઉપર બેસી નગર બહાર જવાને નીકળ્યો. તેની એ બાબતુ ચામર વીંજઈ રહ્યા હતા અને માથે છત્ર ધારણ કર્યું હતું. એ શિવાય બીજી સર્વ રાજ્ય ઋદ્ધિથી નગરના મુખ્ય ભાગને શોભાવતો નાગદેવના પ્રાસાદ પ્રત્યે આવ્યો. નાગદેવને પ્રણામ કરી પુષ્પ મંડપમાં જઈને બેઠો. ત્યાં અત્યંત સુગંધી પુષ્પ દડાને બેઠે આદહાદ પામી સુખ્યુદ્ધિ મંત્રીને પુછ્યું કે—‘મિત્ર! તું રાજ્ય કાર્યને માટે ઘણા રાજ્યોમાં જાય છે, ત્યાં કોઈ સ્થાનકે આવો અપૂર્વ પુષ્પદડો જોયો છે?’

પ્રધાન: ‘રાજેન્દ્ર! એક દિવસ રાજ્ય કાર્યને માટે હું મિથિલાપુરી ગયો હતો. ત્યાંના કુંભ રાજાને મહ્લીકુમારી નામે અત્યંત રૂપવતી એક પુત્રી છે. તેની વર્ષ ગાંઠના મહોત્સવમાં દર વર્ષે વર્ષતી સંખ્યા જાણવા માટે એકેક ગાંઠના બંધ થાય છે. તે ગ્રંથી બંધનના મંડપને વિષે મેં જે પુષ્પ દડો જોયો છે તેની શોભા તથા સુગંધને લક્ષ્યાંસે પણ આ ‘શ્રીદામ નથો.’ એ પ્રગણે કહેવા સાથે તેણે મહ્લીકુમારીના રૂપનું પણ વર્ણન કર્યું. રાજા પુષ્પદડાની એવી રચના જાણીને તથા મહ્લીકુમારીનું ચાનુપમેય વર્ણન સાંભળીને મહ્લીકુમારી ઉપર રાગવંત થયો. પૂર્વ ભવના સ્નેહને લીધે પ્રાણિને સહજ કારણ મળ્યે અપૂર્વ રાગ ઉત્પન્ન થાય છે. તરતજ દૂતને બોલાવી આજ્ઞા કરી કે—‘તું સત્વર મિથિલા નગરી પ્રત્યે જા. ત્યાંના કુંભ નૃપતિને મળી તેની મહ્લીકુમારી નામે પુત્રીની માફે માટે યાચના કર. કદી એ આનાકાની કરે અથવા કાંઈ કારણ બતાવે તો આ સમગ્ર રાજ્ય આપી દેવાનું કહીને પણ બદલામાં તે રાજ પુત્રીની માગણી કરજે.’

સ્વામીની એ પ્રમાણે આજ્ઞા થવાથી દૂત ભીતમ વાહનમાં બેસી યોગ્ય પરિવાર લઈ મિથિલાપુરીએ આવ્યો. અપૂર્ણ.

જૈન સમુદાયની એક મોટી સભા.

(કોન્ગ્રેસ) ભરવાની જરૂર.

મુસલમાની રાજ્યના જુલમી પ્રસંગથી આર્યવૃત્તની કટલીક જાહોજ લાલી નરમ પડી તે સાથે વ્યવહાર, વિચાર, વિવેક અને વિદ્યામાં પણ આર્ય-જનોની સ્થિતિ નજળી થઈ. ઇંગ્રેજ રાજ્યના પ્રસંગથી કેળવણીનો પુનઃપ્રસાર થવા લાગ્યો અને તેથી નજલાઈ ઓછી થઈ સારી સ્થિતિપર આવવાનો આભાસ થવા લાગ્યો. ધીમે ધીમે કેળવણી પામેલાઓએ પોતા-

૧૦૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ની વિધાનો દેશને લાભ આપવા માંડ્યો અને વિદ્યા વૃદ્ધિના કેટલાક સાધનો તૈયાર કરી લોકોને રસ્તાપર દોર્યા. એ બાબત ઉપરથી આગળ વધી દેશના વિદ્વાન જનોએ રાજ્યકાર્ય બાબતમાં પણ ધ્યાન આપવા માંડ્યું અને તે કાર્યમાં લોકો તરફથી સરકારને સૂચનાઓ કરવા માટે દેશના સમગ્ર ભાગના આગેવાન જનોથી બનેલી નેશનલ કોન્ગ્રેસ નામની સભા દરવર્ષે જુદે જુદે સ્થળે ભરવા માંડી. એ સભા કેટલેક દરજ્જે પોતાના કાર્યમાં વિનય પામવા લાગી તે જોઈ સાંસારીક વ્યવહારીક કાર્યોને માટે પણ એવી સભાઓ થવા લાગી. હમણા ગુજરાતના ઔદીચ્ય બ્રાહ્મણોએ પોતાની શાંતિના સુધારા માટે ઔદીચ્ય કોન્ગ્રેસ નામની એક સભા અમદાવાદમાં બરી હતી. આગર જો કે સઘળા કાર્યો એકદમ રસ્તાપર આવી શકતા નથી તોપણ આપણે જોઈએ છીએ કે આવી સભાઓથી કેટલીક જાતના લાભ અવશ્ય થઈ શકે છે.

આર્યાવૃત્તમાં જૈન વર્ગની બહોળી વસ્તી છે તેમાં પણ મુખ્ય ભાગ સુબાષ ઈલાકામાં વસનારો છે. વ્યવહારીક બાબતમાં જૈન સમુદાય સારી રીતે પકાયેલ છે. વિદ્યા ઉપર લક્ષ્ય નહીં હોવાને લીધે ખીજા બાબતોમાં જૈન સમુદાય પાછળ છે તો પણ ધણા દ્રવ્યવાન, ડાહ્યા અને સમજી ગૃહસ્થો આ કોમમાં છે. જૈન વર્ગ તરફથી ધર્મ કાર્યમાં દ્રવ્ય પણ પુષ્કળ ખર્ચાય છે. જૈન સમુદાયની આવી સર્વ દેશીય સમાજનોથી ભરેલી એક કોન્ગ્રેસ બરાબર તો તેથી ધણા લાભ થાય. પરસ્પરનો સંબંધ વધે, એક બીજાના સારા વિચારો લેવાય દેવાય, કેટલીક જાતના સુધારા પણ થાય, ધર્મ કાર્યો વધારે સગવડથી સારી રીતે બન્યા જાય અને ખીજા અગણિત ફાયદા થાય. આવી બાબતમાં જૈનો પાછળ હોવાથી જે વિચારો જૈન કોમના આગેવાન ગૃહસ્થોએ કરવા જોઈએ છીએ તે થઈ શકતા નથી અને એવી ધણી બાબતો ઉપર સારી રીતે વિચાર કરી તે તે સંબંધમાં સુધારા કરવાની જરૂર છે.

જૈનો તરફથી જે પુષ્કળ દ્રવ્ય વર્ષોવર્ષ શુભ માર્ગે ખરચાય છે તેમાં બહુધા લોકો એક બીજાનું જોઈને કરનારા અથવા કીર્તિનો લોભ રાખી ખરચનારા હોવાથી તેઓનું લક્ષ કેટલીક ખરી બાબતો ઉપર જતું નથી. તેવા કામ પડ્યા રહે છે, બગડ્યા કરે છે અને જે રસ્તે દ્રવ્ય ખરચાય છે તેજ રસ્તે સૌ ખરચ્યા જાય છે. આ બાબતને માટે વિવેચન કરી, રહી જતા સારા કાર્ય સંબંધી લોકોને સમજાવી તેઓનું તેવા કાર્ય ઉપર લક્ષ

જૈન (કોન્ગ્રેસ) ભરાવાની જરૂર.

૧૦૯

એવું એ આ સભાનું પ્રથમ કામ છે.

આચારદિનકરાદિ વિધિ અંથોમાં જૈનાચાર્યોએ જૈનોના સર્વ સંસ્કાર વ્યવહાર સંગ્રંધી વિધિ બતાવેલો છે તેપણુ તે વિધિ કાળક્રમે પલટાઈ ગયો છે અને હાલમાં વિવાદાદિ સર્વ ક્રિયાઓ અન્ય દર્શની બ્રાહ્મણોને હાથે એમનીજ રીતિ પ્રમાણે થાય છે. તે સંગ્રંધી ત્રિવેચનો કરી તેવા અંથો માંહેની વ્યાખ્યા પ્રસિદ્ધિમાં લાવી લોકો શુદ્ધ રીતિ પ્રમાણે સર્વ ક્રિયાઓ કરે એમ કરવું એ આ સભાનું દ્વિતીય કામ છે.

માન ખાતામાં દર વર્ષે જુદી જુદી રીતે પુષ્કળ પૈસા ખરચાય છે તે પણુ કોઈ સ્થળે એવો એક પણુ જૈન ભંડાર નથી કે જ્યાં સર્વ જૈન અંથો મળી શકે. જે જે સ્થળે નાના મ્હોટા પણુ ભંડારો છે તેમાંના કેટલાક ભંડારો તો અમાન જનોના તાબામાં હોઈને બંધી ખાતા પડ્યા છે, કેટલાક ભંડારો તેમાંથી કોઈને પણુ એકે પુસ્તક વાંચવા ન મળી શકે તેવી સ્થિતિમાં છે, કેટલાકની નોંધ-ગ્રીપ પણુ મળી શકતી નથી, કેટલાક ભંડારના પુસ્તકો ઉપરીઓ વેચી ખાય છે, અને કેટલાક ભંડારો કજીયા ટંટાથી લોહાના તાળાને સ્વાધિન પડેલા છે. આવા ભંડારોના ઉપરીઓને સમજવી તે તે ભંડારના પુસ્તકોનો સદુપયોગ થાય તેમ કરવું, એક સ્થળે તમામ જૈન પુસ્તકો મળી શકે એવી પુસ્તકશાળા બનાવવી, અને જે ઉપયોગી પુસ્તકોની દશ પંદર પરતો લખાવવાથી છપાવવા જેટલો ખર્ચ થઈ જાય તેવા અંથો લખાવવાને મદદ કરનારાઓ પાસેથી મદદ લઈ તે તે અંથોનો સમુદાયના સર્વ માણુઓ લાભ લઈ શકે માટે છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવા વિગેરે બાબતો ઉપર લક્ષ આપી જૈન અંથોનો ઉદ્ધાર કરવો એ આ સભાનું ત્રીજું કામ છે.

જૈન વર્ગમાં વિદ્યાનો પ્રસાર ઓછો છે તે વૃદ્ધિ પામે એટલા માટે ધર્મીષ્ઠ અભ્યાસીઓને કેળવણી પામવામાં ઉત્તેજન આપવાના ઉપાય યોજવા એ આ સભાનું ચોથું કામ છે.

જૈન સાધુઓ અને ગૃહસ્થોને સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરવા માટે જૈનાચાર્યોના બનાવેલા વ્યાકરણ-કાવ્ય કોષ વિગેરે સમર્થ જૈન અંથો છે તે પણુ અભ્યાસીઓને અન્ય અંથોનો-અન્ય ધર્મીની મદદથી-અભ્યાસ કરવો પડે છે તે બાબત ધ્યાનમાં લઈ મ્હોટી મ્હોટી જૈન પાઠશાળાઓ સ્થાપવાની યોજના કરવી, તેમાં જૈન અંથોનોજ અભ્યાસ થાય એવી જોડવણ કરવી, જેમાં ઉપયોગી અંથો બહાર પાડી અભ્યાસીઓને સગવડ કરી આપવી અને એ રીતિ પ્રમાણે અભ્યાસ કરી પોતાનો અભ્યાસ આગળ ચલાવનારાઓને ઉત્તેજન આપવું વિગેરે કામ કરવું એ આ સભાનું પાંચમું કાર્ય છે.

૧૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જ્યાં ધણા દેરાંઓ હોય છે ત્યાં પણ ભોકા નાગનાને માટે દેરાંઓજ કરવા ખુશી થાય છે, ખીઓખીય પ્રતિમા હોય તેવા દેરામાં પણ પ્રતિમા ખેસારી (ભંસે પછી આશાતના થતી હોય) આનંદ માને છે તેવાઓને જી-જીંહાદારના લાભ પૂર્ણ રીતે સમજવી તે કાર્યમાં પૈસા ખરચવાનો ઉપદેશ કરવો એ આ સમાતું છટું કાર્ય છે.

કેટલાક તીર્થોના કાર્યભાર સંબંધી કેટલીક વાર અવ્યવસ્થા થયેલી જણાય છે, તે માટે કેટલીક વાર મ્હોટા ઝગડા—તકરાર ઉઠે છે, હજી પણ કેટલેક સ્થળે એવી અવ્યવસ્થા ચાલતી પણ હશે તે બાબતને માટે વિચાર કરી એવી ગોઠવણ કરવી કે કોઈ વખત કોઈ પણ તીર્થના કામમાં અવ્યવસ્થા કે ગોટાળો થઈજ ન શકે એ આ સમાતું સાતમું કાર્ય છે.

એ શિવાય ધર્મવૃદ્ધિના તથા સ્વધર્મી બંધુઓના ઉદયના ખીન ધણા ઉત્તમ કાર્યો કરવાના છે. એટલા માટે સર્વ દેશના—સર્વ નગરના જૈનબંધુઓ તરફ આગ્રંથણ પલ ભોકલી તેઓની તરફથી પ્રતિનિધિઓ આવે અને એવા પ્રતિનિધિઓની રીતસર અમુક દીવસે અમુક સ્થળે સભા બરવી એ બાબત ઉપર સર્વ જૈનબંધુઓએ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. આ કાર્યથી અવસ્ય ધણા લાભ થઈ શકશે, જુદાજુદા દેશના જૈનબંધુઓનો મોટો મેળો થશે અને આપૂર્વ આનંદ વ્યાપશે.

વિશેષે કરીને આ વાત મુંબઈની જૈન એસોસીએશન અને અમદાવાદ ના શેડીયાઓ ધારે તો બની શકે તેવી છે. એઓને અમારી વિનંતી છે કે આ કાર્ય જૈનવર્ગને આત્યંત લાભકારી છે એમ ધારી તેઓએ આ બાબતમાં સંપૂર્ણ ધ્યાન આપવું. એસોસીએશને તો ઉપર બતાવેલા કાર્યોમાંથી કેટલાક કાર્યો કરવાને પોતાનો વિચાર મૂળથીજ જાહેર કર્યો છે તે વિચારને આવી સર્વ દેશીય કોન્ગ્રેસ ભરાવાથી સારી પુષ્ટિ મળશે માટે એસોસીએશનના આગેવાનોએ આ બાબત ઉપર જરૂર લક્ષ આપવાનું છે. અમદાવાદના શેડીયાઓમાં હાલ કેટલાક ખાનગી કારણોથી બહુ ખટપટો ઉભી થયેલી છે. તેઓએ પોતાના વડીલોએ સમુદાયના લાભાર્થે કરેલા કામ ઉપર વિચાર કરી પોતે પણ ખાનગી ખટપટોને દૂર મુકી—અથવા તેને વ્યવહારીક કાર્યમાંજ રાખી સમુદાયને લાભ કરનાર આવા કાર્યમાં બનતો યત્ન કરવો એ તેમની ફરજ છે. આજ્ઞા છે કે તેઓ પણ પોતાની ફરજ બજાવવા ચુકશે નહીં.

હેવટે સર્વ જૈનબંધુઓને સવિનય પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે આ

વર્તમાન સમાચાર.

૧૧૧

વી (ક્રિએસ સઘળા દેશના-ગામના-સભાસદોથી ભરાયેલી મહોટી સભા) ભરાયેલી વણ્ણી જાતનાં કાયદા છે માટે એ ધારણા પારપડે તેવા ઉપાય જાતે કરવા, પોતાથી ન જાને તો બીજાઓને તે કામને માટે ઉશ્કેરવા અને તન, મન તથા ધનથી જાનતી રીતે મદદ આપવી. આશા છે કે જૈનજન-ધુઓ આ વાત ઉપર ધ્યાન આપશે અને આ ઉપયોગી-જૈનેતો ઉદય કરનાર-કાર્ય સિદ્ધ થશે.

આ કાર્યને માટે જેઓએ ચર્ચા ચલાવવી હોય-પોતાના વિચાર જાતાવવા હોય તેઓએ ખુશીથી આ ચોપાનીયાદારા તે પ્રમાણે કરવું. આ બાબતને માટે જૈનજનધુઓના આવેલા લખાણો ધણો ઉપકાર માનવા સાથે તત્કાળ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.

જે જે વર્તમાનપત્રોના અધિપતિઓ જૈન છે તેઓએ આ વિષયને પોતાના વર્તમાનપત્રમાં સારી રીતે ચર્ચવે એવી તેમને પ્રાર્થના છે.

વર્તમાન સમાચાર.

(શ્રી મન્મુનિ મહારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રની આરોગ્યતા.)

મુનિગદારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર પાંચ છ મુનિઓ સાથે શ્રી ભાવનગરમાં ચતુર્માસ રહેલા છે. પોતાને પગે થયેલા વ્યાધિની પ્રખળતાથી વિહાર કરવાની અશક્તિ થયેલી છે તેથી તેઓ સાહેબ હાલમાં ભાવનગરના સંઘને ઉપદેશામૃત વડે આનંદ પમાડે છે. અગર જોકે એમની જન્મભૂમિ પંચજ્ય દેશમાં હોવાથી શરીરના બાંધા ઉપરથી જોનારાને મજબૂત જણાય તેવો છે પરંતુ અશક્તિ વેદનીના ઉદયથી પગનો વ્યાધિ, રથડિલનો વ્યાધિ વગેરે વ્યાધિથી શરીરની અંદરનો સર્વ ભાગ ક્ષીણ થયેલ દ્રષ્ટિગત થાય છે. તેમાં પણ હાલ છાતીમાં અસહ્ય વ્યાધિ ઉત્પન્ન થયો અને દુખાવાના વ્યાધિએ દિવસે દિવસે વધારે જોર પકડ્યું. બાદરવા શુદ્ધ ૧ ને દિવસે તો વ્યાધિએ બચકર સ્વરૂપ ધારણ કર્યું, શ્વાસ ચડવા લાગ્યો અને બોલવાની પણ શક્તિ રહી નહિ. આથી સંઘના સર્વ મનુષ્યો અત્યંત દિલગિરીમાં નિમગ્ન થઈ ગયા. પરંતુ ઔષધ ઉપચારથી અને શ્રી સંઘના ભાગ્યેદયથી પ્રખળ થયેલ વ્યાધિ ધીમે ધીમે નિર્જળ થવા લાગ્યો અને સર્વના ચિત્ત કાંઈક શાંત થયા. હાલમાં જોકે સંપૂર્ણ રીતે આરોગ્યતા નથી. કારણકે જનમંદીર સુધિ પણ દર્શન કરવા જવાની શક્તિ નથી તોપણ જે વ્યાધિએ વૃદ્ધિ પા-

૧૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મી જિમ સ્વરૂપ પકડી ભક્તજનોને ઉડી ચિંતામાં નાખ્યા હતા તે વ્યાધિ શાંત થઈ ગયો છે એટલે તે સ્થિતિ સાથે મુકાબલો કરતાં હાલની સ્થિતિ સતોષકારક છે.

મહારાજ શ્રી જુદેરાયજી (બુદ્ધિવિજયજી) હાલના સમયમાં મુનિઓના આચાર વિચારમાં પ્રથમ પંક્તિમાં ગણાતા, એઓના તેજસ્વી પ્રતાપથી તેમનો કહેવાતો સંઘેડો સાધુ સાધ્વીની સંખ્યામાં વિશેષ પ્રકારે વૃદ્ધિ પામેલ છે. હાલમાં વિદ્વાન કહેવાતા અને સાધુપણના ગુણને માટે પ્રખ્યાત ગણાતા સાધુઓમાં મોટો ભાગ આ સંઘાડાનો છે. મહારાજશ્રી પણ એ ગુરુ મહારાજના શિષ્ય છે. મુનિ મહારાજશ્રી મુળચંદ્રજીના કાળ કર્યા પછી આ સંઘાડામાં મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મુખ્ય છે. એમનો સ્વભાવ શાંત છે. ગંભીરતાના એ સાગર રૂપ છે. એમનામાં એવા ઊંચ ગુણ પ્રકાશમાન થઈ રહ્યા છે કે એની સાથે બેઘડી વાત કરી જનાર પણ મનમાં ખુશી થયા વગર રહેતા નથી. જેઓને એમનો સારી રીતે અનુભવ થયો હશે તે માણસતો તેમના ઉત્તમ ગુણને માટે પ્રશંસા કર્યા વગર રહી શકે તેવું નથી. ખટપટની બાબતોએ એઓને પસંદજ નહિ. એક કામ કરવું હોય તો તે સારી રીતે વિચારીને કરે. કાંઈ પણ માણસને દુઃખ લાગે એવું વ્યવસ્થા એમના મુખમાંથી નીકળ્યુંજ નહિ હોય. આ સાથે એમનું જ્ઞાન પણ ઊંચા પ્રકારનું અને વૈરાગ્ય વૃત્તિ પણ ઊંચા પ્રકારની છે. જે માણસને એમનો ઊંડો અનુભવ થયો છે તે એમના અનુભવી આત્મજ્ઞાનને માટે ઊંચો મત પ્રસિદ્ધ કર્યા વગર રહી શકતા નથી.

મહારાજશ્રીનું ઔષધ ભાવનગરની દરબારી દવાશાળાના મુખ્ય ડાકતર સાહેબ શીવનાથભાઈ કરે છે. આ કાર્યમાં એમણે એટલો પ્રયાસ કર્યો છે અને એવા શુદ્ધ અતઃકરણથી ભક્તિ કરી છે કે એવી રીતે ડાઈ ટ્રાવક પણ ન કરી શકે. આ કાર્યથી એમણે પુણ્ય બંધ પણ વિશેષ કર્યો છે કારણ કે એક ભક્તજન હોય એવી રીતે એઓએ મહારાજશ્રીની ભક્તિ કરી છે. આ બાબતને માટે ભાવનગરનો ટ્રાવક સમુદાય એમનો અત્યંત આભારી છે. હજી પણ મહારાજશ્રીને એમનુંજ ઔષધ જારી છે અને તેઓ વ્યાધિને નિર્મૂળ કરવાને માટે ગુરૂતર પ્રયાસ કરે છે. અમે ઇચ્છીએ છીએ કે એઓ પોતાના કાર્યમાં ક્ષતેહમંદ થાય અને જૈન સમુદાયને વિશેષ હર્ષ પમાડી અધિક યશ પ્રાપ્ત કરે.

તથાસ્તુ.

સૂચના.

આ વર્ષનો આ સાતમો અંક છે. આહુકોએ હવે આગમ તથા લવાજમ તાકીદે મોકલવું જોઈએ. ચોપાનીયું સ્વદેષ મૂલ્યમાં સારી સેવા બજાવે છે એ ઉપર ધ્યાન આપી લવાજમ મોકલવામાં ત્વરાવાળા થવું એ કદરદાન આહુકોની ફરજ છે. કે-ટલાએકો પાસે બે તણ ચાર પાંચ વર્ષોના લવાજમ ચડેલાં છે તેવા આગમ આહુકોએ આંખ ઊઘાડી લવાજમ મોકલી આપ-વું દરવર્ષે ઉધરાણીને માટે બે પૈસાનો ખર્ચ થાય છે અને ભે-રની ચોપડીના હુક જાય છે, વળી લવાજમનો જ્યારે ત્યારે વ-હુલું મોકલું પણ દેવું પડશેજ એ સર્વ બાબતનો વિચાર કરી ચડેલા પૈસા મનીઓર્ડરથી મોકલી આપવા અથવા અમારા એ-જટોને ભરવા.

મુખર્જના આહુકો ઉપરનો આ વર્ષમાં એક વખત પત્ર લ-ખાઈ ગયા છે તેઓએ તે બાબત ઉપર ધ્યાન આપી લવાજમ વાળી દેવું અને બીજા ગામ વાળાઓએ પણ પત્ર ખર્ચ કર્યા અગાઉજ ઉદારતા જણાવી દેવી ધ્યાનમાં રાખવું કે આ જ્ઞાત બા-તાનું કામ છે. કોઈના ઘરનું નથી.

મુખર્જ, સુરત, ભરૂચ, પુના, વડોદરા, અમદાવાદ, વીરમ-ગામ, ઘોશણ, ભુજ વગેરે જેજે ગામમાં અમારા એજટો છે તેનાં નામ બહાર પડેલાં છે માટે સવળ પડે તેમણે તેની માર-ફત મોકલવા અને બીજાઓએ મનીઓર્ડરથી મોકલવા. ટીકી-ટ મોકલનારને ગેરવલે ગયાનું જોખમ તેને માથે છે.

અમારી ઓફીસમાં વેચાતાં પુસ્તકોનું લીસ્ટ જુદું બહાર પડેલું છે તે શિવાયની ચોપડીના નોંધ ગયા ચોપાનીઆમાં પ્ર-સિદ્ધ થયેલ છે તે ઉપરથી જેઓને કાંઈ પણ પુસ્તક જોઈએ તે-ણે ખુશીથી અમારી પાસેથી મગાવવું. વેદ્યુપેએબલથી મંગા-વવું એ વધારે ફાયદાકારક છે.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ શા. મોતીચંદણ મદમાણ.	૧-૦ કોઠારી. જ્યેષ્ઠ જોડીમાઈ.
૧-૪ શા. હીરાચંદ વેલણ.	૨-૭ શા. વીરચંદ છપ્પમાઈ.
૧-૩ દોસી ખેચર ટોકરસી.	૧-૩ શા. રામજી લાલાજી.
૨-૭ ગાંધી. મોદનલાલ મુળચંદ.	૧-૩ શા. હમન પાનાચંદ.
૨-૭ શેઠ. લખમીચંદ મોદનલાલ.	૧-૧ મેતા. જીર્ણ માણિક્યંદ.
૩-૯ શા. હીરાચંદ દીપચંદ.	૧-૩ શા. અમીચંદ પુત્રચંદ.
૧-૩ શા. લાલજી મુળજી.	૧-૩ બાલુશાળી હીરાચંદ ચેશકર.
૧-૩ વૈદ એધવજી જેઠીમાઈ.	૨-૬ શા. મોદનલાલ લલુમાઈ.
૨-૬ શા. કીલામાઈ જેઠીમાઈ.	૧-૩ શા. નગીનદાસ વેણીચંદ.
૧-૩ શા. લલુ ખુલખીદાસ.	૧-૩ શા. ત્રીભોવન ખીતાબરદાર.
૧-૩ શા. સરપચંદ કેળાચંદ.	૫-૧૫ શા. મુળચંદ કશાગચંદ.
૩-૧૦ શા. અમાભઈ દલપતભઈ.	૪-૧૨ શા. અનોપચંદ લદનીચંદ.
૧-૩ શા. સુનીલાલ હીરાચંદ.	૨-૬ શા. અવેરચંદ અમાભઈ.
૨-૭ શેઠ. અનોપચંદ મલુકચંદ.	૦-૭ શા. હીમતલાલ મોદનલાલ.
૨-૬ શા. ભોગીલાલ દલીચંદ.	૧-૩ શા. મોનાગચંદ આતમચ.
૧-૩ શા. દલસુખ હરીલાલ.	૧-૩ શેઠ. વરધમાન ખેચર.
૧-૩ શેઠ. દીપચંદ જ્યેષ્ઠ.	૪-૧૦ શા. મોનાચંદ હારામાઈ.
૩-૯ શા. નગીનદાસ હમનલાલ.	૨-૬ શા. પુત્રચંદ ધરમચંદ.
૧-૧૧ શા. ત્રીભોવન ખોડીદાસ.	૧-૩ શા. ગીરધર લાલચંદ.
૧-૩ શા. માણિક્યંદ તળશીમાઈ.	૧-૪ શા. લલુ દેવચંદ.
૨-૦ શા. સુનીલાલ આંખુશા.	૧-૩ ગાંધી મેતીલાલ રણછોડદાસ.
૧-૩ શા. અવેરચંદ રાઈચંદ.	૧-૩ શા. રવચંદ અમીચંદ.
૧-૩ શા. વીઠલદાસ હમનચંદ.	૮-૫ મેતા. કુરાધના.
૨-૬ શા. ઉમેદ નાનચંદ.	૧-૪ શા. પુત્રમચંદ રતનચંદ.
૦-૬ શંઘવી હરખા તેગ.	૧-૩ શા. મોતી જ્યેષ્ઠ.
૧-૩ શા. નરશી અપા.	૧-૩ શા. વીરચંદ રામજી.
૧-૩ શા. ઉમેદ નરશી.	૧-૩ શા. પ્રેમચંદ માર્ગેમજી.
૧-૩ શા. જગતાજી આપાજી.	૧-૩ શા. પ્રામાજી જેતાજી.
૩-૯ મદતાજી. મુળચંદ મુરચંદ.	૧-૩ શા. હિંદરજી લાલજી.
૨-૬ પારી. ઠાકરશી લાલચંદ.	૦-૧૦ શા. હિંદરજી રણુજીડ.